

unægtelig i høj Grad for de danske Arbejdere at bære den Omgang Skattebyrder, som den højtærede Finansminister hvert Aar læsser over paa Folket.

Hvad jeg har sagt om de udenlandske Arbejders Anvendelse i Skræderfaget, hvor den højtærede Trafikminister omfatter dem med en vis Bevaagenhed, gælder for den Sags Skyld ogsaa Indførselen af udenlandske Arbejdere til Landbruget. Der er navnlig i de senere Aar indført store Mængder af udenlandske Landarbejdere til Danmark samtidig med, at der netop i de samme senere Aar har været en stadig voksende Mængde af danske Landarbejdere uden Beskæftigelse i større eller mindre Dele af Aaret. Forskellige foregaaende Talere have omtalt den Tilstand, der har været paa Landet navnlig i de sidste Aar, hvor et meget betydeligt Antal danske Landarbejdere har været uden Beskæftigelse. Maskinerne skabe deres Del af Arbejdsløsheden, men den voksende Indførsel af udenlandske Arbejdere skaber den anden Del af Betingelserne for Arbejdsløshed blandt danske Landarbejdere. Det forekommer mig urimeligt, at danske Folk ikke faa Arbejdet, naar man dog paalægger dem at skatte til Landet. Det forekommer mig urimeligt, at den Arbejdsfortjeneste, man var i Stand til at give danske Landarbejdere, giver man til Folk, der ganske vist ere mere nøjsomme og slavesindede, til de mest underkuede af Nationernes Arbejdere fremfor at følge Foreningen „Dansk Arbejde“ i dens Bestræbelser for at skaffe Danske Fortrinnet paa alle Omraader, hvor man er i Stand dertil. I Sommeren 1911 har der været her i Landet 10,320 saakaldte Polakker, udenlandske Arbejdere, og deraf have 94 pCt. været anvendte ved Landbrugsarbejde. Det er 119 Arbejdere mindre end Aaret forud. Men Arbejdstiden har til Gengæld i Aar været 8 Maaneder imod 7 Maaneder og en Uge forrige Aar. Der er altsaa reelt en Forøgelse af den udenlandske Arbejdskraft ogsaa i det sidst forløbne Aar.

Disse Arbejdere udføre ikke alene den Mission at trykke Lønnen for de danske Arbejdere, at gøre det vanskeligere for de danske Arbejdere at finde Beskæftigelse, men de medføre ogsaa adskillige Udgifter for det danske Samfund. Jeg minder om den Mængde Udgifter til Politi- og Retsvæsen og Fattigpleje, som de i Tidens Løb have medført for Danmark. Jeg minder om den Lov om Tilsyn med udenlandske Arbejdere, som er vedtagen af Rigsdagen, og i Henhold til hvilken der skal foretages et stadigt Tilsyn med Arbejdsstederne.

Vi maa alle være med til at betale dette Tilsyn saavel som de andre Udgifter, de udenlandske Arbejdere medføre. Men det er ikke os alle, der besørge Indførselen af disse Arbejdere, det er først og fremmest Godsejerne, der staa i Spidsen for den. Jeg har før paataalt Forme for denne Indførsel, der i meget høj Grad minder om Slavehandel, og nævner igen, at Formerne, under hvilke Godsejerne indføre disse udenlandske Arbejdere, ere i høj Grad utiltalende. Der bestaar en Forening for Tilvejebringelse af Arbejdskraft i Landbruget, og fra den avertes der i Aar i Landboblade paa følgende Maade: „Til November kan leveres et større Antal saavel finske som galiziske Malkepiger, Kokkepiger, Malkerøgttere og Karle, naar Bestilling indsendes snarest. Bestilling paa Roepiger bedes indsendt snarest, da derved de bedste Folk kunne skaffes“. Det er akkurat som fra Firmaer, der avertere om Varelager med udsøgte Kvaliteter af de forskellige Varer; de have dem liggende i Bunker, de ere i Stand til paa Bestilling at levere bedre og daarliger Varer, ganske efter Prisen og efter Køberens Ønske. Det er, som man ser, Avertissementer fra saadanne almindelige Handelsfirmaer, eller det minder, som jeg før sagde, i høj Grad om Slavehandel. Det er ikke gemene Fæstekontorer, der iværksætte denne Handel med Mennesker, det er ikke en eller anden ansvarsløs Person, der har nedsat sig og driver den Forretning, men det er meget fine Folk, der staa i Spidsen for Foreningen for Tilvejebringelse af udenlandsk Arbejdskraft. I Bestyrelsen sidder bl. a. Godsejer Pontoppidan, Forpagteren paa det fine Gods Lerchenborg, Knipschildt, Stamhusbesidder Grandjean, som er særlig bekendt fra Lock-ouden i 1899, da han viste to Børn af københavnske Arbejdere bort fra sit Gods, og der sidder flere ligesindede udmærkede danske Børne- og Fæstningsvenner i Bestyrelsen. Jeg tvivler heller ikke om, at disse Polakimportører ogsaa ere med i Foreningen „Dansk Arbejde“. At de bruge udenlandsk Arbejdskraft, afholder dem vist ikke fra at forlange af os andre, at vi fortrinsvis skulle købe danske Varer. De købe imidlertid den udenlandske Arbejdskraft for at spare saa meget som muligt paa Arbejdslønnen og for at faa den billigste, mest underkuede Arbejdskraft, de ere i Stand til. Disse samme Folk have imidlertid udmærket god Evne til at betale en anstændig Løn for det Arbejde, de skulle have udført. Om 3 af de største sjællandske grevelige Polakimportører berettede et Højreblad forleden